

MEMORANDUM

Van: DIEP *door M. genies*

datum: 30 januari 1963

Aan: M via S en DGES

Onderwerp: Nederlandse houding na
mislukken conferentie
inzake Britse toetreding tot EEG.

Bij het vaststellen van de politieke gedragslijn, welke na de laatste gebeurtenissen in Brussel ware te volgen, dient ook te worden overwogen welke maatregelen met betrekking tot de EEG kunnen worden genomen, teneinde

- a) door een duidelijke politieke daad het Franse dictaat te veroordelen en tevens te waarschuwen dat De Gaulle de EEG niet zal kunnen misbruiken voor zijn eigen politiek,
- b) te voorkomen, dat de economische kloof tussen de EEG en het VK nog groter wordt,
- c) druk uit te oefenen op Frankrijk,
- d) respijt te krijgen om zich te bezinnen over de richting van de EEG

In theorie kan men zich de volgende mogelijkheden indenken:

1. De landen van de Benelux en bij voorkeur ook Italië en de Bondsrepubliek treden uit de EEG of kondigen aan dit na verloop van een bepaalde termijn te zullen doen.
2. Bovengenoemde landen besluiten tot een standstill, hetzij door zich niet meer in de Raad te doen vertegenwoordigen, hetzij door niet mee te werken aan de totstandkoming van beslissingen waartoe het Verdrag niet uitdrukkelijk verplicht.
3. Bovengenoemde landen gaan in de Raad bij hun medewerking aan de totstandkoming van Raadsbesluiten selectief te werk. Zij weigeren hun medewerking aan besluiten, welke vooral Frankrijk tot voordeel moeten strekken.

Ad 1

Deze ingrijpende maatregel, waartoe overigens de Benelux als geheel zou moeten besluiten, betekent het einde van de EEG. In de op dit ogenblik nog zeer verwarde politieke situatie lijkt het niet verantwoord een dergelijke beslissing te nemen. Indien echter de EEG zich onder Franse invloed in een ondemocratisch, anti-Atlantische en anti-Britse richting zou blijven gaan ontwikkelen, zou moeten worden overwogen alsnog uit de EEG te treden.

MEMORANDUM

Van:

datum:

Aan:

Onderwerp:

-2-

Ad 2

Het niet verschijnen in de Raad heeft tot gevolg dat geen enkele beslissing meer kan worden genomen, indien althans vier of vijf leden van de Raad zich op dit punt solidair blijven gedragen. In dat geval zouden ook de Permanent Vertegenwoordigers en de onder deze ressorterende ambtelijke commissies en werkgroepen hun activiteiten moeten staken. Bij het aannemen van een dergelijke houding loopt men echter het gevaar te worden beschuldigd van het schenden van verdragsverplichtingen.

Werkt men alleen mede aan besluiten waartoe het Verdrag verplicht, dan loopt men uiteraard dit risico niet, terwijl toch de ontwikkeling van de EEG in velerlei opzicht wordt geblokkeerd.

Ad 3

Dit middel brengt het risico mee, dat de Raadsleden die zich tegen Frankrijk keren, het onderling niet eens kunnen worden inzake de te selecteren onderwerpen ten aanzien waarvan wel besluiten zullen worden genomen.

Ook zullen tal van belangengroeperingen waarschijnlijk trachten de Raadsleden te bewegen om ten aanzien van die sectoren, waarin deze groeperingen hun belangen hebben, wel beslissingen te nemen.

Het is dan ook zeer de vraag of met dit middel wel voldoende pressie op Frankrijk kan worden uitgeoefend, omdat te voorzien is dat onder druk der omstandigheden toch nog vrij veel Raadsbeslissingen tot stand zullen komen.

In het algemeen kan worden gezegd, dat de Franse belangen welke bij toepassing van een der bovengenoemde maatregelen zouden worden getroffen, liggen op het terrein van:

- a. de associatie van de Afrikaanse staten met de EEG;
- b. de speciale betrekkingen van Algerije met de EEG;
- c. de landbouw;
- d. de niet voltooiing van de douane-unie voor industriële producten.